

Eesti Arstide Liidu ja Tartu Ülikooli arstiteaduskonna arvamus kolmandate riikide arstide kutsekvalifikatsiooni tunnustamise kohta

Nõustume, et kolmandate riikide arstide kvalifikatsiooni tunnustatakse samade põhimõtete alusel, mis kehtivad EL sees. Seega tuleb kõigilt nõuda ühesugustele miinimumkriteeriumitele vastavat õpet.

Jääme oma varasema seisukoha juurde, et **arstide pädevuse sisuline hindamine, vajaduse korral koos teoreetiliste teadmiste ja praktiliste oskuste kontrolliga, peab toimuma Tartu ülikooli arstiteaduskonnas**, kus selleks on olemas vastav kompetents. Me ei pea õigeks, et arstide kvalifikatsiooni hindavad ametnikud ainult dokumentide alusel. Puudub vajadus eraldi komisjonide moodustamiseks.

Arstiõppes ei saa rangelt eristada teoreetilist ja praktilist õpet, enamik õppeaineid põhiõppes sisaldab üheaegselt nii teooriat kui ka praktikat ning residentuuriprogrammist moodustab ligikaudu 20% teoreetiline koolitus. Euroopa Liidus on üldtunnustatud arstikoolituse jagamine põhiõppeks ja eriarsti väljaõppeks.

- 1. Põhiõppe diplomite tunnustamiseks on pädev asutus ENIC/NARIC**, mis peab hindama kõigi kolmandates riikides väljaantud arstidiplomide vastavust. Juhul, kui läbitud põhiõppe alusel ei ole võimalik arsti kvalifikatsiooni tunnustada, ei saa arsti Eestis registrisse kanda. Üksikutes läbimata õppeainetes sobivustesti sooritamine, kus kontrollitakse ainult teoreetilisi teadmisi, ei ole põhjendatud.
- 2. Eriarstina registreerimise vältimatu tingimus on Eestis ja Euroopa Liidus kehtivatele miinimumnõuetele vastava eriarsti väljaõppe läbimine.** Puudulikku koolitust ei saa tööga kompenseerida, kuna tulenevalt riikide meditsiinitaseme ja tehnilise varustuse erinevustest ei ole võimalik töötades omandada kõiki ettenähtud ravivõtteid, juhul kui neid vastavas tervishoiuasutuses ei rakendata. Kui erialane väljaõpe on puudulik, siis on soovitav asuda õppima residentuuri. Taotlejad, kelle senine erialane väljaõpe vastab nõuetele, läbivad teadmiste ja oskuste hindamise (residentuuri lõpueksami mahus) TÜ arstiteaduskonnas, vastava eriala residentuuri lõpueksami komisjoni hindamisel.
- 3. Toetame kõigi välisarstide suunamist enne registrisse kandmist vähemalt neljakuulisele praktikale.** Praktika kestuse ja läbimise koha määrab ning praktikajärgse hindamise teostab ülikool, kaasates erialaseltse. Praktika eesmärk ei peaks olema mitte ainult puuduvate erialaoskuste omandamine, vaid pigem kohanemine meie tervishoiukorralduse, õigusruumi, e-tervisega ja keeleoskuse täiendamine. Praktika läbimine eelistatult tulevase tööandja juures ei ole hea lahendus. Sobivaima praktikabaasi peaks määrama ülikool. Praktika juhendajatele tuleb maksta motiveerivat tasu.
- 4. Kuna keeleoskus on üks arsti erialase oskus komponent, millela pole võimalik suhelda ei patsientide ega kolleegidega, siis peame väga oluliseks välisarstidele eesti keele oskuse nõude kehtestamist ja süsteemi loomist, mis tagab keele omandamise.** Kõik kvalifikatsiooni tunnustamiseks vajalikud pädevuse hindamised toimuvad eesti keeles. Praktikale lubamiseks tuleb esitada B2-taseme eesti keele oskust tõendav tunnistus. Arstina tööleasumiseks tuleb esitada C1-taseme eesti keeleoskust tõendav tunnistus. Erandkorras võib arsti tööle võtta B2-taseme keeleoskusega, kusjuures C1-taseme omandamiseks määratakse tähtaeg mitte üle kahe (?) aasta. Kui vajalik keeleoskus ei ole tähtajaks omandatud, kaotab

kehtivuse registreering tervishoiutöötajate registris. Riik ja tööandjad on kohustatud korraldama välisarstide keeleõpet.

5. Kutsekvalifikatsiooni hindamise, praktika ja keeleõppega seotud kulud kaetakse riigieelarvest, tööandja poolt ja välisarsti omaosalusega.

Lembi Aug

Eesti arstide Liidu president

Joel Starkopf

Tartu Ülikool,

arstiteaduskonna dekaan